

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

KLASA: UP/II-008-07/16-01/133

URBROJ: 401-01/05-17-4

Zagreb, 2. 11. 2017.

Povjerenica za informiranje na temelju članka 35. stavka. 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13, 85/15), povodom žalbe Tonija Gabrića iz Zagreba, Makančeva 2, izjavljene protiv rješenja Ministarstva kulture, KLASA: UP/I-023-03/16-01/0002, URBROJ: 532-01/14-16-001 od 26. 2. 2017. godine, u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se rješenje Ministarstva kulture, KLASA: UP/I-023-03/16-01/0002, URBROJ: 532-01/14-16-01 od 26. 2. 2017. godine.
2. Predmet se dostavlja prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem Ministarstva kulture odbijen je zahtjev za pristup informacijama Tonija Gabrića (u daljnjem tekstu: žalitelj) u točkama 1., 2. i 3. zahtjeva, kojima su zatražene sljedeće informacije: 1. Prijavnu dokumentaciju svih neprofitnih organizacija čiji su mediji dobili bespovratna sredstva na javnim pozivima za dodjeljivanje bespovratnih sredstava neprofitnim medijima u 2013., 2014. i 2015. godini, kao i završne izvještaje neprofitnih organizacija za 2013./14. i 2014./15. godinu u okviru istoga programa. Zahtjev se odnosi na obrasce PP1, PP2 i PP4 te PP6 i PP7; 2. Završne izvještaje o radu za korisnika za godine 2013./14. i 2014./15. koje sastavlja Stručno povjerenstvo za neprofitne medije na osnovu stavka 5. točka 1. alineja 8. Poslovnika o radu Stručnog povjerenstva (od 13. 7. 2015.), odnosno ranijih godina na osnovu odredbi Javnog poziva; 3. Identitet (imena i prezimena) svih članova i članica Stručnog povjerenstva vezano uz tablice pojedinačnih ocjena članova i članica Stručnog povjerenstva (ime i prezime člana/ice Povjerenstva koji je popunjavao svaku pojedinačnu tablicu s obzirom na kriterije u prvom i drugom krugu natječaja, i to za godine 2013., 2014. i 2015. – po rednim brojevima kako su tablice prikazane na službenim web stranicama Ministarstva kulture). Zahtjev je odbijen temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer postoje osnove sumnje da bi objavljivanje zatražene informacije povrijedilo pravo intelektualnog vlasništva, odnosno jer zatražena informacija sadrži zaštićene osobne podatke.

Protiv navedenog rješenja žalitelj je izjavio žalbu u kojoj u bitnom navodi kako osporava rješenje Ministarstva kulture u cijelosti te navodi kako Ministarstvo kulture prilikom provedbe testa razmjernosti i javnog interesa nije obratilo pažnju na argumentaciju koja bi išla u prilog javnog interesa za objavljivanje traženih informacija, što je bilo dužno napraviti, već iz njega proizlazi da se usredotočilo samo na argumente protiv njihova objavljivanja. U odnosu na

razloge uskrate informacije, žalitelj smatra kako je tijelo javne vlasti nije ispravno postupilo kada je ograničilo pristup informaciji zbog zaštite intelektualnog vlasništva, budući da nije zatražilo pristanak nositelja prava intelektualnog vlasništva da mu se omogući pristup zatraženim informacijama. Osim toga, žalitelj u pogledu zaštićenih osobnih podataka koji se nalaze u natječajnoj dokumentaciji smatra kako tijelo javne vlasti može omogućiti i djelomičan pristup informaciji. Žalitelj za razliku od Ministarstva kulture smatra kako nitko ne bi bio privilegirani te kako je u javnom interesu da zatražene informacije budu javno dostupne. Žalitelj smatra kako prikriivanje informacija o identitetu članova/ica ocjenjivačkih komisija kao donositelja konkretnih ocjena ponuda pristiglih na Javni poziv, na ovakvim natječajima može poslužiti kao njihova zaštita za eventualnu neodgovornost i nekompetentnost u obavljanju povjerene im javne dužnosti, odnosno ono može omogućiti zloupotrebu ovlasti članova/ica Povjerenstva, te ujedno smatra kako objava njihovih imena i prezimena ne može ugroziti zaštitu osobnog identiteta, budući da su imenovani na javnu funkciju i da odgovaraju javnosti. Žalitelj predlaže da se njegova žalba uvaži.

Žalba je osnovana.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je kako je žalitelj zahtjevom za pristup informacijama od 17. 2. 2016. godine zatražio od Ministarstva kulture sljedeće informacije: 1. Prijavnu dokumentaciju svih neprofitnih organizacija čiji su mediji dobili bespovratna sredstva na javnim pozivima za dodjeljivanje bespovratnih sredstava neprofitnim medijima u 2013., 2014. i 2015. godini, kao i završne izvještaje neprofitnih organizacija za 2013./14. i 2014./15. godinu u okviru istoga programa. Zahtjev se odnosi na obrasce PP1, PP2 i PP4 te PP6 i PP7; 2. Završne izvještaje o radu za korisnika za godine 2013./14. i 2014./15. koje sastavlja Stručno povjerenstvo za neprofitne medije na osnovu stavka 5. točka 1. alineja 8. Poslovnika o radu Stručnog povjerenstva (od 13. 7. 2015.), odnosno ranijih godina na osnovu odredbi Javnog poziva; 3. Identitet (imena i prezimena) svih članova i članica Stručnog povjerenstva vezano uz tablice pojedinačnih ocjena članova i članica Stručnog povjerenstva (ime i prezime člana/ice Povjerenstva koji je popunjavao svaku pojedinačnu tablicu s obzirom na kriterije u prvom i drugom krugu natječaja, i to za godine 2013., 2014. i 2015. – po rednim brojevima kako su tablice prikazane na službenim web stranicama Ministarstva kulture); 4. Podatak o tome da li je za razdoblje 2013./14. i 2014./15. bio donesen Poslovnik o radu Stručnog povjerenstva ili neki drugi odgovarajući propis koji bi uređivao područje rada Stručnog povjerenstva, te poveznicu na takav propis ukoliko je bio donesen i objavljen na stranicama Ministarstva; 5. Odgovor na pitanje je li tijekom 2012. godine od strane Ministarstva kulture bilo uplata prema tvrtki „Mirni dan“, Janka Rakuše 4, Zagreb, OIB: 24722207386, te ukoliko jest, moli fotokopije ili skenove uplatnica.

Uvidom u pobijano rješenje je utvrđeno kako je Ministarstvo kulture omogućilo žalitelju pristup informacijama za točke 4. i 5. zahtjeva, dok je za točke 1., 2. i 3. žalitelju uskratilo pristup informacijama.

Člankom 23. stavkom 5. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2. i 3., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.

Člankom 15. stavkom 2. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka, dok je točkom 5. propisano kako tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava.

Člankom 16. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. ovog Zakona, dužno prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

Nastavno na navedene zakonske odredbe, u žalbenom postupku je utvrđeno kako je Ministarstvo kulture prilikom rješavanja žaliteljevog zahtjeva za pristup informacijama pogrešno i nepotpuno utvrdilo činjenično stanje, nakon čega je neodgovarajuće primijenilo zakonske odredbe.

Ministarstvo kulture je po sudu Povjerenice za informiranje u ovoj upravnoj stvari prvenstveno propustilo prikazati činjenice i okolnosti koje opravdavaju uskratu zatražene informacije jer ista predstavlja intelektualno vlasništvo i sadrži zaštićene osobne podatke, te je ujedno propustio provesti test razmjernosti i javnog interesa na način propisan člankom 16. stavkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Test razmjernosti i javnog interesa je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ukoliko javni interes za dostupnošću informacija prevladava nad mogućom štetom za zaštićene interese. Kod provedbe testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi može li se pristup informaciji ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavaka 2., 3. i 4. ovog Zakona, bi li omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te prevladava li potreba zaštite interesa za ograničenjem ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Kako bi se u potpunosti zadovoljile procesne pretpostavke donošenja odbijajućeg rješenja, Ministarstvo kulture treba uzeti u obzir da je u slučaju kada postoji razlog za ograničenje iz članka 15. Zakona o pravu na pristup informacijama, tijelo javne vlasti koje rješava zahtjev obvezno provesti test razmjernosti i javnog interesa.

Ministarstvo kulture, međutim, u ovom slučaju nije provelo test razmjernosti i javnog interesa na način kao što je maloprije navedeno - stavljajući u razmjer interes da se zaštiti tražena informacija i interes javnosti da joj se omogući pristup predmetnoj informaciji - već je samo navelo razloge zašto žalitelj ne bi trebao dobiti zatražene informacije, ne dajući pritom nikakve argumente u prilog javnog interesa.

Nadalje, osim što je tijelo javne vlasti nepravilno provelo test razmjernosti i javnog interesa, u žalbenom postupku je utvrđeno da u prvostupanjskom postupku postoje greške u primjeni materijalnog prava.

Naime, tijelo javne vlasti kao razlog uskrate prava na pristup informaciji na dva mjesta citira odredbu članka 15. stavka 3. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer postoje osnove sumnje da bi objavljivanje zatražene informacije povrijedilo pravo intelektualnog vlasništva, te isključivo navedenu zakonsku odredbu vezuje uz provedeni test razmjernosti i javnog interesa. Pritom je potrebno napomenuti kako je tijelo javne vlasti citiralo pogrešnu odredbu, budući da se članak 15. stavak 3. točka 3. odnosi na Zakon o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13), stoga je trebalo citirati odredbu članka 15. stavka 2. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13, 85/15), što dodatno ukazuje na procesni nedostatak prvostupanjskog rješenja, budući da nije zatražen izričit pisani pristanak nositelja prava intelektualnog vlasništva, što implicira navedena zakonska odredba.

Bez obzira što tijelo javne vlasti citira u rješenju zakonsku odredbu koja se odnosi na postojanje intelektualnog vlasništva na informacije, te navedenu zakonsku odredbu isključivo

vezuje uz provedeni test razmjernosti i javnog interesa, uvidom u obrazloženje pobijanog rješenja i predmetni test je utvrđeno kako tijelo javne vlasti navodi da natječajna dokumentacija sadrži osobne podatke prijavitelja, a u samom testu razmjernosti i javnog interesa se još dodatno navodi potreba zaštite osobnog identiteta svakog pojedinačnog člana Povjerenstva za ocjenjivanje, te bi se na taj način dovelo u pitanje daljnji rad Povjerenstva.

U obrazloženju pobijanog rješenja Ministarstvo kulture osim navedenih razloga uskrate pruža dodatne razloge koji nemaju utemeljenje u odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, čime radi grubu povredu zakonitosti. Tako tijelo javne vlasti navodi kako bi žalitelj bio u privilegiranoj poziciji kada bi mu se omogućio pristup zatraženim informacijama, ali i također kao razlog uskrate navodi da s obzirom na to da Povjerenstvo svoje odluke i zaključke donosi konsenzusom, koje se objavljuju na internetskim stranicama, smatra kako u cilju neovisnog i nepristranog rada te zaštite članova Povjerenstva od pritiska, nije bilo potrebno naznačiti ime i prezime osobe koja je izradila nacrt ocjene.

Ministarstvo kulture je uz spis predmeta dostavilo ogledni primjerak natječajne dokumentacije za jedan medij po navedenim godinama, budući da kompletna tražena dokumentacija obuhvaća 15 kutija i njezino kopiranje, kao i pregledavanje bi iziskivalo značajne resurse.

Razmatranjem dostavljene natječajne dokumentacije, u žalbenom postupku je utvrđeno kako sadrži zaštićene osobne podatke fizičkih osoba, međutim, tijelo javne vlasti je prilikom rješavanja zahtjeva moralo imati na umu odredbu članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno mogućnost djelomičnog omogućavanja pristupa informaciji, na način da se prekriju zaštićeni osobni podaci.

Što se tiče postojanja intelektualnog vlasništva na zatraženoj informaciji, uz već prethodno spomenuto propuštanje traženja izričitog pisanog pristanka nositelja prava intelektualnog vlasništva, tijelo javne vlasti nije identificiralo koji su točno podaci u natječajnoj dokumentaciji zaštićeni intelektualnim vlasništvom, ali je i trebalo precizirati koji se aspekt intelektualnog vlasništva može primijeniti na zaštitu prezentacija (autorsko pravo, žig, patent ili sl.), bez obzira što je pretpostavka da tijelo javne vlasti u ovom slučaju ima za cilj zaštitu autorskog prava.

U tom je slučaju potrebno navesti odredbu članka 5. stavka 1. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“, broj 167/03, 79/07, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14, 62/17), kojom je propisano kako je autorsko djelo originalna intelektualna tvorevina iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Iz navedenog je vidljivo kako zatraženoj natječajnoj dokumentaciji manjkaju određeni elementi, poput kreativnosti, duhovnosti sadržaja, originalnosti i individualnosti da bi ga mogli smatrati autorskim djelom, budući da se prijavljuje po određenom tipiziranom obrascu, pri čemu je valjan žaliteljev argument da se ne može uzdići na razinu intelektualne dragocjenosti koncept prijavitelja koji se navodi u natječajnoj dokumentaciji.

Stoga je na temelju članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, riješeno kao u izreci rješenja, a predmet se zbog prirode upravne stvari dostavlja na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.

Ministarstvo kulture je u ponovnom postupku dužno razmotriti žaliteljev zahtjev za pristup informacijama, utvrditi sve činjenice koje su važne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja te ih prikazati u spisima predmeta i potkrijepiti odgovarajućim dokazima, te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja i upute iz ovog rješenja riješiti ovu upravnu stvar.

Prvostupanjsko tijelo treba tom prilikom jasno identificirati i ispravno navesti koji je zakonski razlog uskrate tražene informacije, te ujedno treba u zakonom propisanim slučajevima ograničavanja pristupa informaciji prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa na način da u konkretnom slučaju pruži argumente zašto bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji zaštićeni interes bio ozbiljno povrijeđen te zašto ograničenje od pristupa u konkretnom slučaju preteže nad interesom javnosti da dobije informaciju.

~~Prvostupanjsko tijelo također mora obrazložiti i razjasniti na koji dio zatražene dokumentacije se odnosi ograničenje kada informaciju uskraćuje jer je zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, a ujedno mora pokušati doći do pisanog pristanak nositelja prava intelektualnog vlasništva ako se njihov interes povrjeđuje omogućavanjem pristupa traženoj informaciji.~~

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

POVJERENICA ZA INFORMIRANJE

dr. sc. Anamarija Musa, dipl. iur.

Dostaviti:

1. Toni Gabrić
Makančeva 2, 10 000 Zagreb
2. Ministarstvo kulture
Službenik za informiranje
Runjaninova 2, 10 000 Zagreb
3. Pismohrana, ovdje